

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 671.

Felolvasó szerkesztő:
Bíró Pál.

Főmunkatárs:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 5 frt, félévre 2.50, negyedévre 1.25
Egyes szám ára 5 kr
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társai, Wekerle-tér 502.
Hirdetéseket a legutányosabb árban közlünk.

Hol a jog, törvény és igazság?

Sátoralja-Ujhely, június 27.

Égész országban hangoztatják, hogy a törvénytipró rendszer megbukott. Az egész ország sajtója kevés kivétellel hozsánát zeng a törvény, jog és igazság rendszerének. Egyes jelenségek azt mutatják, mintha tényleg megváltoztak volna a viszonyok.

Itt a csendes vidéken, a központi kormányzat bölcsőjében azért mégis felsír a lelünköl egy hang, mikor azt tapasztaljuk, hogy ez a hozsánna mind csak égi zene, a melynek akkordjai nem igen szürödnek át a közigazgatás levegőjébe.

Olyan esetet közölnek velünk Homonnáról, a melyet nem lehet megdöbbenés nélkül hallgatni, önkéntelenül kérdezzük, hogy hol van hát a jog, törvény és igazság?

A homonnai járás főszolgabírája a legdurvább módon sérti meg a törvényt, korlátozza az egyéni szabadságot, sárral piszkítja egy naiv deák fiatal becsületét és jótalant beavatkozással a legnagyobb igazságtalanságot gyakorolja.

Szó van arról, hogy egy Lóbbli Ferenc nevű kereskedelmi iskolai hallgatót Haraszhly főszolgabíró el akart toloncoltatni Homonna városából, mert ez a diák nem valami finoman viselkedett az igazgatójával szemben.

Ugy történt az eset, hogy Lóbbli

Ferencet az érettségi vizsgálatról visszautasították, mert állítólag meg nem engedett módon írta meg az írásbeli feladatát. Sajátságos a dologban, hogy más három növendéknek dolgozata tökéletesen egyezett a Lóbbli dolgozatával. Ezeknek semmi bajuk. Lóbbli kérte az elbocsájtási bizonyítványát, mikor pedig az igazgató vonakodott azt kiadni, az elkeseredés és meggondolatlanlanság arra késztette a fiatal diákot, hogy erőlyesebb hangon követelje ezt.

Ekkor az igazgató a főszolgabíróhoz fordult. Ki is eszelték szépen, hogyan kéne ettől az elkeseredett diáktól megszabadulni. Eltoloncoltatom: ez a gondolat fogamzott meg a főszolgabíró agyában. Kerestek is volna ehhez ürügyet. Azért mert a diák az iskola kapujában állott és zsebében tartotta a kezét: ráfogták, hogy revolvert rejtget.

A nyomozás kiderítette, hogy a diák zsebében csak kifli volt, hogy az igazgatót semmivel nem fenyegette, senkinek még a haja szálát sem akarta meggörcsíteni, csak éppen, mert erre durván szólították fel, — az iskola kapujától nem akart eltávozni.

Ezért a főszolgabíró elfogatta, rendőrökkel kísértette, erőnek erejével el akarta toloncoltatni a városból.

Mikor pedig a diák ügyvédhez fordult segélyért, csak akkor ha-

gyott alább a főszolgabíró toloncoltatási vágya. Csak a diák jogi képviselőjének legerélyesebb tiltakozása akadályozhatta meg a főszolgabíró kegyetlen tervét.

Hát így állunk mi itten a jog, törvény és igazság hangzatos szavaival. Egy főszolgabíró önkénykedése, egyéni kedvtelése dominál és nem a törvény.

Mikor egyéni szabadságunkat a hatóság maga csorbítja meg, mikor a hatóság jogtalan beavatkozása a legnagyobb igazságtalanságra vetemedik: akkor nem tudjuk kacagjunk-e, sirjunk-e, örvendjünk, vagy keseregjünk azon, hogy vagyunk, hogy élünk.

Síralmas állapotok. Verejtékünkkel keressük meg az adót, saját számból vonjuk meg a falatot, hogy a becsületes állami élet megteremtésével biztosíthassuk magunkat a külső támadások ellen. És e helyett látunk kell, hogy az állam egyik közege éppen ezt a biztos alapot huzza ki lábunk alól, látjuk azt, hogy éppen az, akinek a legszigorubbán kéne a törvényeket végrehajtani, éppen az: tisztán privát passzióból, ürügyek felhasználásával kijátsza a szentesített törvényt.

Bizony, bizony így vagyunk. Nem tudjuk meddig fog még garázdálkodni ez a rendszer, nem tudjuk meddig fogják még túrni az ilyesmit a békeszerető, csendes és derék polgárok? . . .

Pályaválasztás.

— Alkalmi cikk. —

Van egy közmondásunk, mely ékrep-n hangzik: »Légy különb apádnál.« S talán ez a közmondás az oka, hogy nálunk minden ember legalább is miniszter szeretne lenni, vagy ha az nemde mindenesetre államtitkár, vagy képviselő. Az apa pedig határozottan már gyermekkorában beoltja fiába azt a tudatot, hogy neki okvetlenül a tudományos pályák közül kell egyet választania, még akkor is, ha az apja kitűnő üzlettel bír is, mely jövőjét sokkal jobban biztosítaná, mint bármely tudományos pálya.

Ha megfigyeljük nálunk az iparos és kereskedő osztályt, azt tapasztaljuk, hogy azok, ha jó anyagi körülmények között vannak, irtóznak attól, hogy fiaik azzá legyenek, amik ők most, t. i. nagyon jó anyagi körülmények közt élő iparosok, vagy kereskedők, hanem pénzáldozatokkal keresztül tolják fiaikat a középiskolákra, aztán az egyetemen vagy valamely szakiskolán és nagyon csudálkoznak azon, hogy fiaik nem haladnak úgy az életben, mint mások a tudományos pályán, hanem a meglévő vagyonra támaszkodva, élik világukat s az apa vagyonra fog és egyszer aztán azon veszi magát észre, hogy vagyonát fia mind elköltötte, s most ő is fiára van utalva, kinek alig van annyi jövedelme, hogy abból maga is megélhessen. Akkor aztán sópáncoldik azon, hogy miért is nevelte az ő fiát »urnak,« mikor, ha iparosnak nevelte volna, hát meg volna az a szép üzlete s most fia még gazdagabb ember lenne, mint ő. És ebben teljesen igazsága is van.

Ha megfigyeljük a külföld iparosaikat és kereskedőit, ott már 300 éves cégeket találunk, melyek folytonosan így huzganak: »N. és fia.«

TÁRCA.

Unalomból.

— Franciából. —

Írta: *Catulle Mendés.*

Rosavenes bárónő rossz hangulatban volt; állandóan rossz hangulatban volt, ha unatkozott és örökké unatkozott. Mit is tehetne különben egy fiatal, gazdag özvegy, akinek éppen semmi más dolga nincs ezen a világon, mint mindig csak unatkozni és ez által ösztönözni számtalan kérdőt és a vagyonára számítókat, hogy elméjüket újabb szórakozások után megfessítsék?

Ritkán sikerült nekik és ma sem tudta Cerigny ur, mi módon üzze el a rosszkezd redőt a szép asszony homlokáról. Izgatottan csapta be a legyezőt, a melyet kezében tartott és így szólt:

— Igen uram, hát tudja meg. Én unatkozom; azt kívánom, hogy valami rendkívüli történjék velem, akármí is. Megöl az örökös egyhanguság; egyik nap mulik, mint a másik olyan szabatsossággal, mely kétségbeesésbe úz. A boulognei erdőben mindig azok az emberek, kik a fogatmozhoz jönnek és ma ugyanazokkal a szavakkal udvözölnek, amelyeket tegnap használtak és holnap ismét használni fognak.

Elhallgatott egy pillanatra, de mielőtt

még Cerigny ur valamit felelhetett volna, tovább folytatta:

— És ezek az estélyek! Ugy tünik fel, mintha nálunk csak egy társaság volna és mintha a szakácskönyv csak egyetlen lapból állna. A mi szakácsaink olyanok, mint a mi költőink; nincs bennök eredetiség, találatkony szellem; és a mint az olvasó pusztá bosszuságból a naturalizmushoz ragaszkodik, azonképpen az inycne is az elkerülhetetlen osztrigák és őzhát helyett egyszer már egy darab fekete kenyeret crös szagu sajttal kiván. És egyhanguak, mint a társaság és az ételek egymásutánja, az én imádóimnak a szép-tesvései is. Minden reggel jönnek virágok, rózsák és gárdéniak, gárdéniak és rózsák. Mind ugyanazon virágkereskedésből valók, egyforma a fogantyújuk; azt lehetne hinni, hogy a rokonszen megnyilatkozásai, melyekkel nekem a adóznak, egyenruhásak és mindnyájan egyforma fegyenc-mundért viselnek.

— Maga tuloz, vetette ellen Cerigny ur mosolygva.

— Ne nevéssen! kiáltotta a bárónő ingerülten. Ugy van. Ez az utánzásí ösztön, ez az utánamajmolás kiterjed férfiakra és nőkre egyaránt. Ha egy nőnek eszébe jut aranyárságra festetni a haját, a legközelebbi hetek alatt nem lát az ember egyebet, mint aranyfejeket. Ha egy divatszín merül fel, viseli az egész világ és a korzó növeldei kisasszonyok sétájához hasonlít. Én azonban nem akarok a mindennapság

nagy tengerébe merülni, eltűnni; én valami különlegesen, valami olyant akarok, ami meglepjen, ami idegeimet izgatótságra hozza. Nincs már többé véletlen, nincs többé kaland?

— Oh igen, de ezek ritkán szoktak szeretetre méltók lenni.

— Szeretetre méltók vagy nem — nem tesz semmit, csak jussom ki az ember a taposó malomból. Sokszor, ha a páholyomban ülök és századszor kell hallanom a duettet a Hugonottából, elgondolom, milyen lenne így valamely szenzáció központjában lenni!

Türelmetlen mozdulattal hallgatást parancsol a fiatal asszony lovagjának, ki megjegyzést akart tenni.

— Ön tulzónak tart engemet? Talán igaza van: de egész bizonyos, hogy ez az egyhangusága a napoknak, az embereknek és az eseményeknek gyötlemmé válik. Oh mennyire tudnám én szeretni azt a férfit, ki változatosságot hozna ebbe a halálos egyformaságba, ki a nélkül, hogy valamikép sértenne becsületemben, valami felütést keltő ténny hajtana végre, melynek én volnék a hősnője!

— És ha én lennék ez a férfi? kérdezte a báró.

— Annál jobb lenne önnek és annál könnyebb nekem, felelte Rosavenes báróné s kezét nyújtotta imádójának, melyet ez gyöngédnén ajkaihoz emelt.

Pár hétre a beszélgetés után már kiméríthetlen beszédértárgya volt Párisnak. Semmi másról nem lehetett hallani be-

széli, mint a nagy betörésről, melyet egy ékszerésznel a Palais Royalban kíséreltek meg.

Magában véve nem volt semmi a dologban: egy ember behuza öklével a kirakatszekrény nagy üvegtábláját s kikapott belőle egy rendkívüli drága gyöngy-nyakéket. Aztán elmenekült, de utóérték és a rendőrség elfogta. De a vezetői körülmények igazi nagyvárosi szenzációvá tették ezt a zsebmetsző csinyt.

Az elfogott hosszas haborás után, valószínűleg védője tanácsára bevollotta, hogy szerelemből akarta a lopást elkövetni; ő, a prolektár, szerelemből egy egy előkelő hölgy iránt.

Hogy felkaptak tüstént az újságok a dolgot és mi mindent megtudtak. Ugy hangzott, mint egy valóságos regény.

A tulvaj egy kárpitossegéd volt, ki két év előtt R. bárónőnél — mint a hogy a nevet diskrétül jeleztek, bár mindenki tudta, hogy Rosavenes bárónőről van szó — dolgozott. A szegény fickó beleszeretett a szép háziasszonyba és nem bírta elfojtani ezt a reménytelen szerelmet minden józan okok dacára, a miket maga előtt felsorolt. Ez idő óta lépésről lépésre követte a bárónőt; a kocsija után szaladt, várt az opera előtt rá és ha néha véletlenül gyalog ment ki, egész észrevétlenül nem tárgított az oldala mellől.

Egy napon megállott a bárónő az ékszerészből előtt, a hol csakugy cilllogtak az arany és drágakövek. A fickó

elvonnak s azokból új ezredet állítanak fel, mint azt már régebben is megtették. 55 új ezredet fognak így felállítani. Mivel pedig ehhez a meglevő 102 gyalogezredből kiszakítandó egy zászlóalj kevés, a vadász- és a bosnyák-ezredek negyedik zászlóját is különválasztják a többiétől. Az új ötvenöt regimentet magyar és osztrák részen lehetőséggel egyenlő arányban fogják elhelyezni.

— Az „Első Sátoralja-Ujhelyi Izer. Betegséggyógyító Egylet” saját alapítójának gyarapítására ez év július hó 9-én a régi „Nyul” kerthelyiségeiben zártkörű nyári táncmulásokat rendez. A vígjalmi bizottság diszelnöke: kozmai Kun Frigyes. Widdler Gyula egy. elnök. Személyjegy 2 korona. — családjegy 4 korona. Kezdeté delután 4 órakor. Felülfizetéseket köszönettel fogadnak s hir-lapilag nyugtazzák. A szép számú agilis rendezőség mindent elkövet a mulatság érdekében, amely iránt széles körben nagy és élénk érdeklődés mutatkozik.

— Évzáró ünnepély. A sátoralja-ujhelyi róm. kath. főgymnásiumban e hó 27-én tartották az évzáró ünnepélyt. — Az ünnepély lefolyását nagy számú díkes közönség hallgatta végig. Az ének és zene nyitányok után *Bortnyák* István VIII. gymn. tan. szavalt a Jókai Mótól a „Holt költő szerelme” című költeményét, majd *Farkas Dezső* Kiss Józseftől „Kincses Lázár leányát”, *Somogyi Bertalan* II. oszt. tanuló pedig humoros szavallatával tartotta derült hangulatban a közönséget. Majd *Molnár Pál* főgymn. igazgató olvasta fel a jutalmazottak névsorát, aztán a tornaszat következett, mászás, ugrás, bakugrás bemutatásával, hol Zombory József főgymn. tanuló tűnt ki.

— Akadémiai hangverseny. A m. kir. országos zenakadémia évzáró hangversenyén feltűntetett keltett városunk szülöttének *Várkonyi Bélának*, *Thomán István* tanítványának saját szerzeményű darabja. A H moll concertó szonátát adta ugyanis elő igaz. vervevel, művészi nünancirozással, diszkrétén játszva annak művészi szépségeit, hatásosan annak drámai kitöréseit. A hallgatóság és a sajtó elismerése földünk szép sikere mellett igen kedvezően nyilatkozott.

— A Sárospatakon tartott lelkész-képesítési vizsgák. Június 19—20-án tartott az első vizsga, a melyre 12 végzettségű theológus ifjú jelentkezett, a kik közül jeles eredménnyel vizsgázott: 4, jó eredménnyel: 2, a többi kielégítő bizonyítványt kapott. — A II-ik vizsgálatra 15 segédlelkész állott, akik közül jeles bizonyítványt nyert: 5, jó osztályzatot kaptak 7-en, ketten kielégítő osztályzatot nyertek, egy pedig egy tantárgyból javító vizsgára utasított.

— Nagy tüzvész. Nem mulik el hét, hogy hírt ne adnának vidékünk lapjai pusztító tüzvészről. *Leleszről* írja tudósítónk, hogy ott hétlőn este tűz ütött ki, amely 10 házat és a zsidó templomot teljesen elpusztította. A tűz martaléka lett egy 5 estendő kis gyermek is. A házak nagyobb része biztosítva van.

* **Hírlapiró gyufa.** Külföldre évenként körülbelül két millió forint megy gyufára, holott vannak magyar gyufagyárak is, melyek éppen olyan jó minőségű gyufát olesobban árulnak. Az indolencia miatt mégis nehezen versenyezhetnek a külföldi gyártmánnyal. A temesvári gyufagyár tiszta jövedelméből 2 százalékot az Emekeinek ajánlott fel, újabbban a *szegedi Pálfi-féle gyufagyár* jelentette ki, hogy jövedelméből 2 százalékot a *vidéki hírlapirók* nyugdíjintézete javára áldoz. A hírlapiró gyufát a napokban hozták forgalomba s árulják már széltében az országban. Rövid idő múlva városunkban is: a nagytözsdeben, Szentgyörgyi Vilmosnál, Klitus Erzsébet és Reichardt M.-nél is kapható lesz: *Hírlapiró gyufa.*

* **A sátoralja-ujhelyi honvédeparancsnokság** arról értesít bennünket, hogy a folyó évi július hóban Kassán és Husztont megartandó ezred összpontosítás alkalmából szükséglenül kenyer, zab, széna nyilvános versenytárgyalás útján fog biztosítani, az erre vonatkozó hirdetmény és szállítási feltételek naponta d. e. 8 óráig a helybeli honvédezárszálóján kezelő-tiszti irodájában megtekinthetők.

* **Eladó szőlő.** Nagyon jutányosan eladó a Hegyalja legszebb helyén, központján több legjobb fekvésű, első osztályú szőlő. Egy 16 holdas darab, a melyből 9 hold már termelő állapotban van, egy másik 18 holdas csoport a leghíresebb szőlőhegyeken, belőle 9 hold már teljesen termő. Kisebb darabok: egy 2 és fél holdas, egy 1 és fél holdas beültetett, egy 3 és fél holdas parlag terület a legjobb helyeken, s még több más parcella. Bővebbet a kiadóhivatalban.

KÖZGAZDASÁG.

A kereskedelmi és iparkamarák és a pénzügyi reform.

M K L.

A Magyar takarékpénztárak központi jelzálogbankja által kiküldött bizottság reformtervezete fontos feladatot kíván a kereskedelmi és iparkamarákra reábirni, jelesül azt, hogy a kamarák kebelében külön hitelügyi osztály szerveztesse, a kívülről jövő ellenőrzés gyakorlatja és a pénzügyi intézkedések érdekében képviselése végett. Ha ez az eszme elfogadtnak, a kereskedelmi és iparkamarák mai szervezetének jelentékeny megváltoztatása válnék szükségessé; a kamarák működési köre kiszélesbítenék, ami nemcsak nagy munkaszaporulattal, de nagy költséggel is járna és a pénzügyi intézkedések által befizetendő kamarai illetékek jövőben nem volnának a kamara általános kereskedelmi és ipari célokát szolgáló működése érdekében felhasználhatók, hanem a külön hitelosztály rendelkezésére lennének bocsátandók.

Már ezen egyetlen körülmény is feltétlenül szükségessé teszi a kereskedelmi és iparkamarára nézve, hogy a pénzügyi reform ügyével behatóan foglalkozzanak, nevezetesen értekezletre hívják egybe a területükön székelő pénzügyi intézeteket, a reform terv fent érintett és egyéb lényeges pontjainak beható megvitatása végett. De kötelességük volna a kamaráknak ily értekezletek egybehívása azért is, mert mint a beszercebányai értekezleten igen helyesen kiemelték, a pénzügyi intézetek ügye, illetve a hitelügy, főfontosságú kereskedelmi és iparügyi kérdés. E kérdéssel tehát a kereskedelmi kamaráknak állandóan foglalkozniok kellene, de foglalkozniok kellene különösen most, midőn a pénzügyi reformjának nagy kérdése előtérbe lépett. A pénzügyi intézetek kamarai illetékek címén jelentékeny összegekkel járulnak a kamarák költségeinek fedezéséhez, ezen hozzájárulással szemben azonban az ellenszolgáltatás rendkívül csekély. Legalább annyit okvetlenül elvárhatnának a pénzügyi intézetek az egyes kamaráktól, hogy a reformterv megvitatása végett a területükön székelő pénzügyi intézeteket, melyeknek más közvetítő közegük nincs, egy-egy értekezletre egybehívják. Oly csekély munkát s oly kevés költséget igényel ennek a kötelességnek teljesítése, hogy annak elmulasztása valóban alig akadtolható.

A miskolci és beszercebányai kereskedelmi iparkamarák elismerést érdemlő jó példával jártak elől. Értekezletre hívták egybe a területükön székelő pénzügyi intézeteket és ekként azoknak a reformterv megvitatására alkalmat nyújtván, a terv értéke felől a kamara vezérégyéniségei is kellő információt nyertek. A többi kamara mindaddig nem követte

ezt a példát, sőt a kassai kereskedelmi és iparkamara a pénzügyi értekezlet egybehívása végett hozzá intézett felhívására, melyben kétségkívül a kamara területén fennálló pénzügyi intézetek óhajátának adtam kifejezést, egyenesen *elutasítólag* válaszolt.

(A levélben megemlíti a kereskedelmi és iparkamara, hogy a reformot tanulmányozza.)

A kassai kamara tehát tanulmányozza a reformot; ez kétségkívül szép dolog, de hogyan tanulmányozza, ha a legilletékesebb tényezők, a pénzügyi intézetek véleményét nem óhajítja megismerni. A kamarának, ha éber figyelemmel szemlélte volna az eseményeket, tudnia kellene, hogy ama nézete, hogy a reformot nem kell forszírozni, túlhaladt álláspont, valamint az is, hogy a vidéki intézetek függetlenségét nem szabad a reformnak érinteni. A reformot tényleg erősen forszírozzák és az a függetlenséget nagyon is érinti, ha tehát a kamarának ilyen reform nem kell, ha vidéki pénzügyi intézetek autonómiájának megvédése érdekében sorompóba lépni szándékozik nem tehet okosabban, mintha értekezletre hívja egybe a területén székelő pénzügyi intézeteket és azok véleményének érvényre-emelését tűzi ki feladatává. Mert a kamara véleményét, valamint eddig nem kérték ki, úgy ezental sem fogják ez ügyben kikérni, szavának sulya, nyomatéka csak akkor lesz, ha az érdekelt pénzügyi intézetek szakvéleményére hivatkozhatik.

Ezt ajánljuk mindazon kamarák figyelmébe, melyek eddig ez ügyben semmit sem tettek. Ha pedig szavunk kiáltó szó marad a pusztában, a vidéki pénzügyi intézetek a reformterv megvitatása végett, az illető kereskedelmi és iparkamara kezdeményezése nélkül is, meg fogják tudni tartani értekezleteiket és képesek lesznek a nem megfelelő reformtervezések ellenében állást foglalni. De egyszerűen tisztában leszünk az azal is, hogy mit várhatunk a pénzügyi intézetektől; általában a hitelügy, a kamaráktól. Ennek tudatában ki kell majd terjesztenünk a reformmozgalmat azon irányba is, hogy megszabaduljunk azon terhes adótol, melyet ellenszolgáltatás nélkül a kereskedelmi és iparkamarák szülő törvény a pénzügyi intézetekre hárit.

Wetterschneider Miksa.

APRÓ REGÉNYEK.

VIRTUS.

Irtá: *Thury Zoltán.*

I.

(1)

A mi fiatalságunk híres volt a nagy duhaj bálokról. Nem afféle közönséges táncok voltak azok, a melyet másféle is produkál a túzóltóság, meg a polgári egyesület, hanem egészen különleges sárvári bál, ahova messze földről eljöttek mulatni a könnyű lábú lányok. Belszédültek a táncba, elkámbultak, részegek lettek a muzsikától, csupa tűz lett az arca a leghalványabbnak is, a legnagyobb pedig kúrjogatótt, fölfelet taposott föl a padlóból, por volt az egész nagy szála föl a padozatig, a melyben elkeveredtek a párok s csak úgy ki-ki fordultak belőle a szomszéd szobákba, mintha a forgószél kavargása dobtá volna ki őket magából. Hogy tovább dicsekedjem a hírességünkkel, ezek azok a bálok, ahol az egyik banda arra vár, amíg kidül a másik, hogy a helyébe álljon s aztán újra fölválják egymást, mert az urak bírják akár három nap és három éjszaka egy huzamban, a cigány kezéből pedig a sok friss után kiesik a vonó. Itt kerülnek össze sok jó táncu legények sok jó táncu lányokkal az egész hosszú táncra, ami a bál után következik s vénségben végződik s itt ismerkedett meg Gerbenzey Pál, a világ lumpja Heves Margittal, a kinek az apja pedig az utóbbi időben maga volt a józanság, ámbátor

hogy fiatal esztendőből sok emléket beszélnék a vénebb emberek a behajlított tükrökről és a csapatonként lenyazakozott borosüvegekről, a melyeket az ifju Heves György ur küldött át a más-világra egy-egy pillanatban.

Szóval, a fu nem illett bele a Heves-családba. Az öreg dühbe jött, ha csak hallott is a dolgról.

— Mit? Az a korhely akarja a Margitot. Az éjél is rggelre virradt a cigány mellett. Ilyen mulató urf nekem nem kell. Nem kell, ha mondom...

Az öreg asszony engedékenyebb volt. Azt mondta hogy nem illik ilyen hebegurgán kimondani, hogy így vagy úgy. Vannak emberek, akik hajdanában szintén éppen ilyen nagy korhelyek valának s azért mégis jutott nekik feleség. Aztán meg mit csináljon a szegény fu. Iszik, ha bosszantják...

— Ki bosszantja? Csak nem én? A miért nem dobom oda neki a leányt?

— Nem azért mondom, csakhogy hát elkecserezik szegény.

Az öreg Heves pedig nem engedett és így esett meg az a skandalum, ami egy következő bált egészen tönkre tett, ne rójjá föl az isten ezt bünül a fiataloknak.

Az urak a szomszéd szobában ittak vagy tizenegy asztalnál. Közben némely asztalon kártyáztak is, de azért inkább a borban volt tulnyomó a mulatság. Heves György ur több tekintélyes és mindig nagyon józan életű polgárral poharazott, míg távolabb, a harmadik asztalnál a lumpok kocintgáltak. Ezek közt volt az öreg Gerbenzey is. A két véns ember csak lopva pislogott át egymásra s ha rajta kapták egymást azon, hogy oda-oda pillantgattak a másik asztal felé, hirtelen elkapták a fejüket s rettenetes mogorván bámulták meg maguk előtt az asztalt.

Az a fráter, úgy látszik, haragot tart velem, a mióta a fiának kiadtam az utat — mondta mogorván — hanem hát csak tessék. Ha volna egy csöpp becsület benne, idejőnne, aztán mondandó az embernek egy-két jó szót. Mondtan mennék valamire. Én ugyan nem sokra becsülöm a karaktert, hanem szívesen a barátságot.

(Folytatása következik.)

Legujabb.

Lapunk zártakor értesülünk arról, hogy vármegyénk területén a Tapoly és Ondova összefolyásánál Szürnyeg mellett levő, a megdagadt víz az országuton fekvő állami hidat elsodorta. A szürnyegiek sürgős intézkedések végett ma itt vannak az alispánnál.

A szerkesztőség üzenete:

Párleha utazó. Az „Alliance Francaise de Budapest” a Royal nagyszállóban van. Ott minden esteire tájékozní fogják Önt, csak tessék oda fordulni.

F. M. Kiszte. A készletek a pénzügyiőröknel jelentendők be megadóztatásul. A bemutatás a háziasszony és a házigazda dolga. Csak férfi vendégeknek mutatkozhatik be önmaga. Kéls leány. A vőlegénye biztosan tudokja más lea harag okát és akkor megmondhatja. Küldje vissza felbontatlanul. Ha csak a szivecskeje nem sugja az ellenkezőjét.

L. B. Beregszász. Ha ön halja, hogy az ember önről társaságokban koholt rosszakat beszél és Önt következetesen mindenütt gúncsolja: tessék a legkomolyabban felszólítani őt arra. Hogyha erről még egyszer tudomást vesz: akkor szigorúan megakozkódsz fog nyulni, hogy ettől a kedvét elvegye. 2. Az a felovásás féle: Emberszeretet és jótekönség, megjelent az 1888. évi Magyar Szalonban, írta: Hevesi József.

Előzetes Patak. A levélre az a megjegyzésünk, hogy pályáját semmi oka sincs elhagyni, mert ezen a téren éppó úgy boldogulhat, mint az esetben, ha a másik szakra lépne...

Nem küszöbök. Jaj be hangos... Kükörca, fosztoka...

Kiadja:

A SZERKESZTŐSÉG.

Ez pedig onnan van, hogy az apa fiai közül kiválasztja azt, kit legalkalmasabbnak tart arra, hogy egykor ültetődje legyen s azt beavattja az ipar és kereskedelem minden legkisebb és legnagyobb mozzanatába, úgy, hogy ha elközeleg az idő, amikor neki le kell számolni az örök bíró előtt, nyugodtan hajtja fejét örökálmra, mert tudja, hogy családja egzisztenciája biztosítva van fiá révén.

Am ezt a mi kereskedőink és iparosaink nem tudják megérteni egészen, de magában a társadalomban is van hiba, mert ez a szó: iparos, még most is olyan idegenül hangzik az ugynevezett jobb körökben, hogy az emberek nem merik fiaikat e pályára küldeni, csakis azokat adják iparosnak, kik vagy nagyon gyenge felfogásuknál, vagy rossz akaratuknál fogva egyáltalán nem azt, iskolázathatók. Hát kérem az nagy hiba, mert hiszen iparosnak is csak az válik be, ki szellemileg mégis valamely magasabb nivón áll.

Hiszen ott is csak az képes boldogulni, ki a közügyesség mellett egyáltalán szellemi ügyességgel is bír.

De ha megfigyeljük ezeket az ugynevezett tudományos pályákat, azt tapasztaljuk, hogy ma már minden ilyen állásra pályázó van, mint utas egy nagyobb vasúti állomáson.

De ha meggondoljuk azt, hogy egy fiatal ember még csak fizetési gyakorlatokká lesz is, négy-ötzer forintjába kerül szüleinek, s ha meggondoljuk azt, hogy ezt a négy-ötzer forintot annak a fiatal embernek adjuk, kire azt azért nem költöttük, mert az mint iparos, már 14 éves korában fenntartotta magát, mily hatalmas üzletet nyithat az ezzel a tőkével.

Ezeket meggondolva, nem helyesebb-e azt a fiút, ki valamely iparág, vagy a kereskedés iránt hajlammal bír, ezen pályák valamelyikére adni, mint nagyon szegény surrá tenni csak azért, hogy a foglalkozása ne legyen kereskedő vagy iparos?

És azt kérдем: van-e függetlenebb eleme a társadalomnak a kereskedőnél, vagy iparosnál? Nincs. Hiszen ez az úr, míg a hivatalnok, ha valamely hivatal főnökévé lesz, kényerének a javát már megette, holott az az iparos, kinek esetleg egy pár ezer forintja van, üzletet nyitva, mint 24—25 éves fiatal ember függetlenebb annál az 50—55 éves hivatalfőnökénél.

Most, mikor a diákok az év végén hazajönnek, gondolja meg sok szülő ezt a dolgot, különösen azok, kik óriási

látta, amint a gyöngynyákkra mutatott és bámulta azt, hallotta azt is, a mint sóhajta mondta kiserőjének:

— Csodaszép, csak kár, hogy olyan drága!

A szerencsétlen ember ekkor arra a gondolatra jött, hogy ellopja az ékszer s a nőnek ajándékozza, kit annyira szeret.

A lapok napról-napra új dolgokat írtak erről a regényes szerelmi és lopási történetéről, és a képes lapok köztölték az arcképet. Nos, szép nem volt, sőt azt lehetett állítani, hogy nagyon ostoba ember benyomását teszi. — Ő azonban, e szenciós hősnője nővérei között a legszibbóbb jövőbb irigylés tárgya volt.

Felvirradt a végtárgyalás napja; a tárgyaló terem színházi nézőtérhez hasonlított valamely szenzációs premierre estéjén. A hölgyek voltak többségben s olyan díszesen voltak öltözködve, mint csak a színházakban vagy a Derby futtatáson szoktak. Pedig nagyon nehéz volt a tompaelméjű Heros iránt lekezelni, de a mint a főtánu. Rosavenes báróné, a tanuk korlátjánál megjelent, a csodálkozás moraja zugott végig a hallgatóság közt.

A szép asszony stilszerű toillettel választott ez alkalomra. Nagyon előkelőt, de egyszerűt. Éppen semmi ékszer, a legkisebb darab is kegyetlenség lett volna a szegény vádlottal szemben. Egy sötét ruha — nem fekete, mint valami

áldozatok árán tudják csak fiaikat, ugyszólván tologatni az iskolákon át, kiknek gyermekei, illetve fiai még elég fiatalok arra, hogy iparosokká legyenek.

A munka nem szégyen s ezt a külföldi államok már régen elismerték, mert ott az iparos vagy kereskedő éppen oly helyet tölt be a társadalomban, mint bárki, vagy bármely hivatalnok. De szükség van ám arra is, hogy iparosaink is azokhoz mérten művelődjenek, mert hiszen ma már alig van egy-kettő közöttük, kik az általános műveltség szabályainak meg nem felelnek.

De hazafisági szempotból is fontos ez az ügy, mert csakis az ügyes és értelmes, okos és művelt iparosok képesek egyedül az állam iparát odaféjlesztetni, hol a nyugati államok ipara áll.

Gazdagnak pedig csakis az az ország nevezhető, amelynek kifejtett ipara és kiterjedt kereskedelme van.

HIREK.

— Esteli és éjjeli kaland, —
vagy séta a legsötétebb és legvadabb Afrikában.

(Egy városi polgár vendégével esti sétára indul).

Vendég: Hát kérem ez mindig így van itt? Én tegnap este is borzasztó sötét esős időben mentem volna a lakásomra ha ugyan ezt menésnek nevezhetem, mert csak bandukolhattam. Azt hallom, hogy itt villamos világítás is volna? . . .

A polgár: Volna, volna . . .

Vendég: Ha nem sérteném polgári önértetét, hát azután mire valók volnának azok a villamos iv és izzó lámpák . . .

A polgár: Arra, hogy világítsanak. . . De kérem itten ám csak akkor világítanak, a mikor a holdvilág nem sít . . . (Menydörög).

Vendég: (Csodálkozva) Igen! És milyen naptár szerint rendezik be ezt a világítási óraművet . . . (Egy pocsolólyan lép, a víz szerte-fröcsögés mindkettő ruháján).

A polgár: Azt hiszem a léscsi naptár szerint . . . Szeretik a sejtémet, azután meg nem is volna helyén való, hogy a szerelmes párok enyelgéseit megzaklassuk ilyenkor. (Távolról kódbobás és női sikoly hallatszik.)

A vendég és a polgár: (Figyelnek.

gyászoltány, de szeliden enyhébb árnyalomban, mely teljesen illet a helyzethez; és a hang fölött is könnyű látásból észre uterül.

A bárónő bizonyos meghatottsággal tette meg a vallomását; sohasem látta a vádlottat, vagy helyesebben, sohasem vette őt észre. Meglehet, hogy két év előtt nála dolgozott, és tény, hogy azt amegjegyzést tette az ékszerbolt előtt. Mennyire bánja most! Ki hitte volna, hogy ilyen következményei lesznek! Megindult szavakkal kért elnézést a vádlott számára s e közben még egy köny is csillogott a szempilláján. A tanúnak nagy sikere volt, melyet legjobb barátjánól irigylett tőle.

— Nos, megváltan kérdezte az nap este Cerigny ur Rosavenes bárónőtől.

— Teljesen, felelte az. Azt nagyon szépen rendezte. Kitaláltam? A tolvaj sohasem látott engemet és ön a védőügyvéd közvetítésével s egyéb csengő rábeszélési fortélylyal birta őt rá, hogy ezt a históriát a betörés magyarázásul előadja.

— És ha valóban kitalálta? Akkor?

Nos, akkor én is megtartom a szavamot, nevetett a bárónő s mindkét kezét oda nyújtotta Cerigny bárónak.

Hirtelen zaj keletkezik. Rendőrök sípolnak, egy ártatlan urat láncra vernek a rendőrök, birkozás, láрма, több ablakból éjjeli borzas fejek bujnak elő, általános botrány.)

Tisztviselő: (Nagy zajjal) Rendőr ne bocsássa! . . . Zárja le . . . csukja le. Egy fiatal ember: Kérem én nem tettem semmit, bocsássanak! . . .

Tisztviselő: Hallgasson . . .

A polgár: (közbelép) Mi az kérem! (A háttérben a fálnál egy nő ájuldozik.)

Tisztviselő: Nugodtan sétálgatok hűgyemmel a sötétben a legboldogabb nyugalommal haladunk egymás mellett . . . egyszerre ez a csendháborító itt kövel dörböl meg . . . csak nem fogom őt kényérrel visszadobni . . . becsukatom . . .

Egy ifju: (előlép a sötétből.) Ne bántásák, én dobtam a követ . . . (A drámai tetőpontból majdnem a katasztrófa felé közeledik, a tisztviselő olyan mozdulatot tesz, mint mikor egy bősza apa fiát akarná megbüntetni, de lehanyatlík keze) . . .

Tisztviselő: Nem igaz . . . nem igaz. . . Rendőr ez itt a bűnös . . . mars a dutyiba . . .

Egy fiatal ember: (Összeüti a rendőrök fejét, eliramlik, rendőrök dülöngöznek, pár pillanat múlva a vendég és polgár egyedül)

Vendég: (Kérdőleg tekint a polgárra.)

A polgár: Azt akarja kérdezni: mi ez? Ön csodálkozik rajta én nem. Rendőri brutalitás: gondolja Ön.

Vendég: Annak éppen nem mondánám, az az ifju hamar elbánt azonnal a két rendőrről . . .

A polgár: Lássá kérem ez egy kis éjjeli színjáték volt, ilyeket szokott ez az ur rendezni hébe korba. Egyszer beüti a pékek boltját egy kis ropogós császársemylyére vágyik, másszor pedig ilyes jeleneteket csinál . . .

Vendég: De hát minek ehhez a sötétség . . .

A polgár: Nagyon egyszerű! Nem szivesen látja, ha megtudják, hogy mivel sétál . . . elvégre is a szerelmi ömlengések . . .

Vendég: (beleütődik valakibe) Igen? A szerelmi ömlengések.

A polgár: Igen! A szerelmi ömlengések a sötétben kellemesebbek . . .

Vendég: Kérem: hát mi köze a városnak a szerelmi ömlengésekhez . . .

A polgár: . . . a városnak, mint olyan kevés hozzá a köze, de hát tetszik már azt tudni, nem avatkozhatunk minden tisztviselő egyéni gusztyusába . . .

Vendég: A világért sem, de világitani azért lehet, mert utóvégre is azt fogom hinni, hogy ezek a villandórok csak azért fűggenek itten, hogy az ilyen csendháborító agyát a nappali munkához megvilágítsák . . . (Lassankint kiderül. Egy felhő mellől éjjel 11 órakor előbujik a hold.)

Z.

— Trefort emlékezte Homonnán. A homonnai polgári és felső kereskedelmi iskola Trefort-köre gránit-táblával jelölte meg Trefort Agoston, Magyarország volt kultuszminiszterének szülőházát. Az emléktábla leleplezési ünnepélye e hó 29-én délelőtt lesz. Az ünnepélyen Trefort Agoston rokonsága köréből Szalay Imre, a Nemzeti Múzeum igazgatója és Trefort két unokája: Szalay Gábor és gróf Bathányi Károly jelennek meg. Az Akadémia Ballagi Gézával képviselteti magát és koszorút helyez az emléktáblára.

— Ezredgyakorlatok. E hó végével — mint egy egri újság írja — az egri és a miskolci honvédség Kassa felé tart, hol az ezredgyakorlatok színhelye lesz.

— A kassai református egyház ünnepe. Kun Bertalan, a tiszáninneri ref. egyházkerület püspöke, mint már említettük, szombaton Kassára érkezett. Ez alkalomból vasárnap lélekemelő ünnep színhelye volt az ottani református templom. Az isteni tisztelet alatt az agg püspök megható beszédet intézett a

templomot zsufozásig megtöltő hivekhez. Révész Kálmán lelkes pedig nagy vonásokban az egyház száz éves történetét vázolta. Az istenítisztelet után egyházi közgyűlés volt, a melyen Gönczy Gábor segédlelkész egy 1799. június 24-én felvett egyházlátogatási jegyzőkönyvet olvasta fel, a mely élénken világítja meg a kassai református egyház száz év előtti állapotát. Kitűnt, hogy akkor csak kétszáz lelket számlált az eklészia, míg néhány évvel később már másfélszer hibe és 36.000 forint vagyona volt ott a református egyháznak. Déiben bankett volt a Schalkház szállóban, amelyen Kassa város egész intelligenciája vett részt.

— Szintársulat Sátoralja-Ujhelyben. A szünügyi bizottság ez év október és november havára kiadni véleményezte a színházat Kunhegyi Miklós színiigazgatónak, oly feltétel alatt, hogy az igazgatók tartozik a társulat névsorát szeptember hó elsejéig a bizottsághoz beterjesztetni. A műsort két hetenként átnezi a bizottság, valamint a helyarákat is ellenőrizni kívánja.

— A sárospataki főiskolában a jövő 1899—1900-ik iskolai tanévben az akadémiai és közigazgatói tisztelet: Dr. Zsindely István jogtanár fogja betölteni. A prorektor: Radacsi György, Dékánok lesznek: Novák Lajos a theologiai, Dr. Finke József a jogi karon. A szeniori állásra: Józsvay Dénes, a theologiai segédtanári és az alkönyvtárnoki állásra pedig Antalffy László választott meg.

— A gróf Hadik gyermekek gyilkosa. Gróf Hadik János gyermekei ellen elkövetett gyilkosság büntetvével vádolt Heintz Laura felebbezése folytán a kassai kir. ítélőtábla f. hó 19-én tartott tanácsülésében helybenhagyta a beregszászi kir. törvényszék azon végzését, melylyel nevezett vádlottnak vizsgálati fogságban hagyását rendelte el.

— Mulatság Erdő-Bényén. Egy idő óta nagy híre kelt hétfő vármegyében az erdő-bényei vigalmaknak. Nem szölok az Anna-bálokról, azokról tudjuk, hogy siker dolgában igen elől járnak. Csak éppen azokat a gyakori kirándulásokat említem, a melyeken azután pezsgő kedvvel, cigányszó mellett, tánc és vig hangulat közepette olvad át az éjszakából a lilaszín hajnalba. Az utolsó erdő-bényei mulatságon a sárospataki ev. ref. főiskola ifjusága e hó 24-én valóságos hangversenynyel fűszerezte az utolsó erdő-bényei vig murit. A vacsora és táncmulatság előtt élénk tartalmu műsorral kitűnően sikerült estélyt rendeztek, a melyen a főiskolai énekkar lelkes indulója, Nagy Béla szép szavulata nyitotta meg a hangversenyt. Azután Piskóczy Ferenc remek énekszólját, Izsépi Zoltán ur pompásan előadott monológiát élvezte a szép számu közönség. Végül a »Nebánsvirág« opelette részlet és a »Falu végén kurta korcsma« kitűnő hegedű és énekelőadás zárta be a változatos műsort. Vacsora után táncra perdült az ifjuság és másnap reggelig húzta a cigány szakadatlan.

A jelenvolt hölgyek közül tudóstónknak a következőket sikerült följegyezni:

Adriányi Elza, Adriányi Olga, Adriányi Kálmán, Buza Boriska, Constantin Lally, Constantin Myra, Constantin Ottóné (Tolcsva), Éva Lajosné (Liszka), Hammersberg Elza, Hammersberg Miklósné (Budapest), Dr. Kun Zoltán (Patak), Mezőssy Olga (Uj-Fehértó), Szabó Irén, Szabó Istváné (Liszka), Trstyánszky Károlyné (Patak).

— Ötvenöt év ezred. A császári és királyi gyalogezredek ugy annak ez időszertén Ausztria-Magyarországon szervezve, hogy egy regiment négy zászlóaljbol áll. Most a hadügyminisztériumban az a terv merült fel, hogy a gyalogezredektől egy-egy zászlóaljat

Jön

Jön

A napokban megkezdí
a „Vörös-ökor“ épületében felállított

GRAND CIRQUE

AMERIKAN

nagy előadásait

a magasabb lóidomítás, műlovaglás, erőművészet, tornász-
sodrony-járás, ballet- és nemzeti tánczok, valamint
némaképlet köréből.

Szünetek alatt a társulat a magyar, német és angol bohócai
mulattatják a n. é. közönséget.

Számos látogatást kér

tisztelettel

Schwarz Adolf

műlovarkör igazgató.

Értesítés

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására
hozni, hogy S.-a.-Ujhelyben a Weckerle-téren fekvő, s a

**„Vörös ökörhöz“ czimzett
koresma- és vendéglő-helyiségemet**

a kor igényeinek megfelelően átalakítottam s megnagyobbítottam.

Üzletemnél az *ujjonnan létesített kitünő magyar
konyha* kezelésével saját felügyeletem mellett Réder József
jó hírnevű volt budafoki vendéglőst bízam meg, ki
hideg- és meleg ételekkel, kitünő s természetes borok- és
egyéb italokkal a napnak bármely órájában a m. t. kö-
zönség rendelkezésére áll.

Boraim természetes, jó minőségeért szavatolok.

**Cankóbor literje 40 kr., kövesdi asz-
talbor 50 kr.,** vörös és szomorodni borok minő-
ség szerint igen jutányosan számítattnak.

Frissen csapolt Koronasöröm versenyen felül áll.

Üzletemet a m. t. közönség pártfogásába alánlvá vagyok

2—6

tisztelettel **Deutsch Simon.**

Értesítés.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy

női és férfi-ruha üzletemet

a volt Kelter József fia czég üzlethelyisé-
gége

áthelyezem,

s azt a mai kor igényeinek teljesen megfelelőleg berendezem.

A n. é. közönség további pártfogásáért esedezve,
maradtam

Kiváló tisztelettel

WESSELY MOR.

Férfi ruhák mérték utáni készítését a legjutányosabb árak
mellett eszközölöm.

4—6

Hericz Sándor
kocsigyártó és czimfestő

műhelyében

2 tanuló felvétetik

esetleg vidéki is.

S.-a.-Ujhely, 1899. jun. 28.

Hirdetések

közvetételére legalkalmasabb
Zemplénum megyének
legelterjedtebb lapja a
„Felsőmagyarországi-Hírlap.“

Gyönyörű
látkepes levelező-lapok
nagyválasztékban
kaphatók:
lapunk kiadóhivatalában.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ennek hírneves házasor ellentétét az idő megpróbáltatás-
nak, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájda-
lomcsillapító bedörzsölésként alkalmazták külsőleg, és
száraz, tapaszragasztással és megülésekként és az orvosok
által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A
valódi Horgony-Pain-Expeller, gyártója Horgony-Liniment
elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-
orvos, melynek egy háztartásban sem kellene hiányoznia.
40 kr., 70 kr. és 1 ft. fűvegényként árban majdnem minden
gyógyszertárban késleltetés van; főraktár:
Török közepi gyógyszerárterület Budapeston. Be-
vásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert
több kisebbbörű utazást van forgalomban. Ki
nem akar megkárosodni, az minden egyes
füvegét „Horgony“ védjegy és Richter cégjegy-
zés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.
RICHTER F. AD. és társa, sa. és kir. udvari orvosok, RUDOLFTAU.

Ha szép kenyeret vagy
süteményt akar ön, kérjen

40—50 deka buzaliszthez 5 krajczórért 2 dekagramm

„Stella“ sütőport

mely jobb minden bécsi gyártmánynál.

Kapható Sátoralja-Ujhelyben: Bilanovits István, Szentgyörgyi Vilmos
Malártsik György, Klein Albert, Klein Géza, Behyna Testv., Hazai
Adolf, Klein Henrik, Fischer Hani, Glüch Samu, Grünbaum Márk-
kusz és Lichteinstein Adolf urak kereskedésében. 40

Köszönetnyilvánítás.

Ü Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ü esaszári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczeg rendkívül meg van elő-
gedve az asbesttálpál bélelt cipőkkel. Ü Fensége hosszabb gyalog kirándulásra használta
és cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy ei, mint más közönséges cipőknel.
Küldök egy pár vadász cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttál-
péllel, ugyanannál a cipésznél s aztán kitűljék ide.

Hisszük, hogy a vadászcipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelőek, a mint
megfelelők voltak a szatoncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a követke-
zőket írja:

Tisztelt Doktor ur!
Az asbestbetéti cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok;
megszűnt minden láb fájdásom, úgy hogy — azt hiszem — lábajom semmi további or-
voslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én

tisztező hiva

WEKERLE SÁNDOR.

Nincs többé láb fájdás!

Övjük lábainkat hidegtől,

nedvességtől és meghűléstől.

sem tyukszem, sem izzadó láb, sem bőr-
keményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid ideai viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki
cipőjét dr. Hügyes-féle, az egész világon szabadalmazott
asbesttálpéllel látja el.

Kettősvastagságú 1 ft 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr.,
gyermekeknek fele.

Az asbesttálpélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közö
hadsergek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállított.

Szétküldés csak utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosí-
tások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladókknak megfelelő árendegmény.

Asbestáru-gyár
részevnytársaság

Budapest VI. Sziv-utca 18.

8—52

Egyedüli elárusító raktár Klein Zsigmond „Kedvencz áruház“ S.-a.-Ujhely
Rákozy-utca 775.